

Raudona suknelė

Plakas raudona suknelė ant virvės
lyg paliktas deglas.
Daužos į viešbučio langą
ošiančios dreskiančios eglės.
Skalbė iš ryto:
raudoną suknelę išgrežė.
Begalės
spindesio. Oras –
beprotiškai saulėtas, drėgnas, aštrus.
Plakas raudona suknelė ant virvės –
vis tiek ištrūks.

Barbora Radvilaitė

Aš būsiu ne pageltęs pergamentas. Aš nesensiu.
Man meilė bus galia išlikti, kaip poetui eilės.
Aš čia gimiau.
Aš pavirtau čia Vilniaus renesansu.
Iš čia ir mano žavesys, per amžius neapleidęs...

Grįžau čia mirusi. Tamsus ir ankštas buvo karstas.
Už jo — kanopų ritmas tarsi laikrodžio tikslėjimas.
Už jo — Žygimanto alsavimas, duslus ir karštas.
Grįžau čia mirusi, į savo dangų įtikėjus.

Į šitą miestą ūkanoj - į prigesintą, drėgną
jo bokštų spindesį, į šiltą išganingą lietu
grįžau.

Ne karūnavimui išvežę, bet ištrėmę
vėl parvežę.
Ir prisikėliau, žemės prisilietus.